
PRZYDZIERŻYWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

e oraz a jasne.

inf przydzierzywać się. ◊ [*part praes act* przydzierzywając się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Postępować według czegoś [czego]:* A iż Król á Trybunał naywyszy vrząd trzyma y oštáteczny rozładek, tym mu wolniéy iest y należy s̄prawiedliwości y Práwá sie przydzierzywáć *SarnStat* 155; [*GilKaz Cc7 (Linde s.v. przydzierżec)*].

2. [*Obcować z kimś, być w ścisłym związku z kimś [kogo (G)]:* gdy iuz w łobie siłę poczuie [*młody człowiek*]/ [...] iáko dziwnie ták buia/ wirzga/ lata/ á w rozmáithe zá swoią bucznością rzeczy/ áffektow swoich łucháiąc/ towarzysztwá sie złego przydzierzywáiąc/ máteryey doštátek máiąc/ wdawa sie/ ták że temu końcá nie małz *GilPos* 126v.]

Formacje współrdzenne cf DZIERŻEĆ.

MN